Österreich oder Süddeutschland, 2. Hälfte 12. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26118
Copyright: Admont, Benediktinerstift

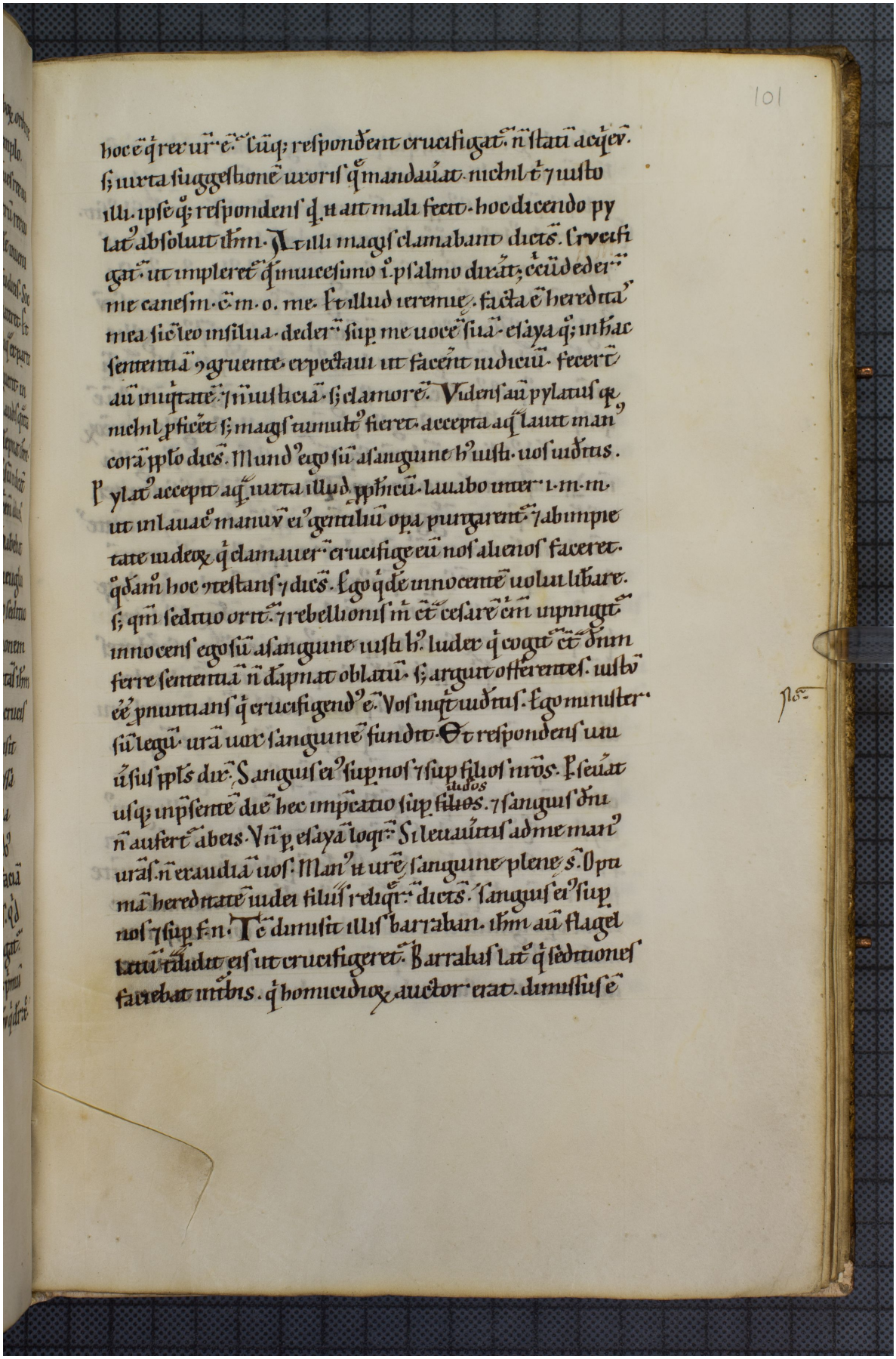

101

hoc ē q̃ rex ur̃ ē. Cũq; respondent crucifigat. n̄ statim acq̃ er.
s; iuxta suggestionē uxoris q̃ mandauerat nichil t̄ iusto
illi. ipse q̃q; respondens q. n̄ aut malu fecit. hoc dicendo py
lat absoluit ihm. Illi magis clamabant dicēs. Crucifi
gat. ut impleret q̃ in ccesimo i. psalmo dicit; ccū dederūt
me canes m. ē m. o. me. Et illud iereme. facta ē hereditas
mea sicut leo in silua. dederūt sup me uocē suā. esaya q̃; in hac
sententia ꝰ gruente. expectaui ut facerent iudiciū. fecerūt
aū iniqtatē. ꝰ iniustitiā. s; clamorē. Videns aū pylatus q̃
nichil pficiet s; magis tumult fieret. accepta aq̃ lauit man
cora ꝑplo dicēs. Mundꝰ ego sū a sanguine hꝰ iusti. uos uidetis.
Pylat accepit aq̃ iuxta illud ꝑphetiū. Lauabo inter. i. m. m.
ut in lauacro manuū ei gentiliū opa pungarent. ꝰ ab impie
tate iudeorū q̃ clamauerūt crucifige eū nos alienos facerent.
q̃dam hoc ꝯtestans ꝰ dicēs. Ego q̃dē innocentē uolui liberare.
s; qm̄ seditio orta ē. ꝰ rebellionis in ēt cesarē cū imputatur
innocens ego sū a sanguine iusti hꝰ. Iudei q̃ cogunt ēt dnm
ferre sententiā n̄ damnat oblatū. s; arguit offerentes. iustū
ē punitians q̃ crucifigendꝰ ē. Vos inq̃t iudicatis. Ego minister
sū legis. ura uox sanguinē fundit. Et respondens uni
u̅sus ꝑplus dixit. Sanguis ei ꝰ sup nos ꝰ sup filios nros. Et seuiat
usq; in p̄sentē die hec imprecatio sup filios. ꝰ sanguis dni
n̄ aufert a beis. Vnde p. esaya loqr. Si leuauerit ad me manus
uras. n̄ exaudiā uos. Manus u ure sanguine plene s. Opa
ma hereditate iudei filius reliqr. dicēs. Sanguis ei ꝰ sup
nos ꝰ sup f. n. Tē dimisit illis barrabam. ihm aū flagel
latū tradit eis ut crucifigeret. Barrabas lat q̃ seditiones
faciebat in ciuitate. q̃ homicidiū auctor erat. dimissus ē